

OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 491.
Ročník 49.
Červen 2020

Tillandsia usneoides (L.) L. (foto L. Král)

Z naší činnosti

Kaktusářská činnost v letošním roce zůstala na mrtvém bodě. Poslední schůzka s přednáškou proběhla 2. 3. 2020. To jsme ještě nezažili, aby byly zrušeny všechny kaktusářské akce. Bohužel koronavirové zákazy jsme museli v zájmu zdraví respektovat. Po dvou měsících se situace pomalu začala měnit a některé zákazy se postupně začaly uvolňovat. Pro nás kaktusáře však některé zákazy platily nadále a nemohli jsme se scházet ani v květnu, ani červnu. Prožili jsme tři měsíce, které změnily náš kaktusářský život a boj s koronavirem stále pokračuje. Sledujte naše internetové stránky, kde najdete aktuální informace.

Obrázky našich členů

***Tillandsia usneoides* (L.) L.**

Syn.: *Dendropogon usneoides* (L.) Raf., *Renealmia usneoides* L., *Strepsia usneoides* (L.) Nutt. ex Steud., *Tillandsia crinita* Willd. ex Beer, *Tillandsia filiformis* Lodd. ex Schult. et Schult. f., *Tillandsia trichoides* Kunth

Kaktusáři si zkrášlují své sbírky různými sukulenty, často mezi ně patří zástupci čeledi *Bromeliaceae* Juss., především rodu *Tillandsia*. Podobně jako kaktusy, vyskytují se tyto bromélie v teplých oblastech Ameriky, od jihovýchodu USA, přes Brazílii, Argentinu až do střední Chile. *Tillandsia usneoides* je to tropický epifyt, který roste přichycený na stromech, na venkovních konstrukcích a plotech. Potřebuje plné slunce až polostín a vysokou vzdušnou vlhkost. Snadno odnožuje, vyskytuje se ve velkých koloniích. Když se ještě mohly dovážet kaktusy, sloužila *Tillandsia usneoides* jako balící materiál. *Tillandsia usneoides* má bohatě větvené nitkovité stonky, mají spirálovitě pokroucené listy, trochu zploštělé. Jednotlivá rostlina je asi 2 - 6 cm dlouhá, je srostlá s další rostlinkou, a postupně vytváří obrovské trsy, připomínající lišejník. Zelenavé stonky i listy jsou pokryty drobnými stříbřitými šupinkami - trichomy, které zachycují vlhkost a živiny z prachových částic ve vzduchu. Drobné nenápadné příjemně vonící květy vyrůstají zřídka v paždí listů, jsou trojčetné, mají zelenožluté až namodralé korunní plátky asi 8 - 10 mm dlouhé, ohnuté nazpět a kratší blanité kališní lístky. Plod je válcovitá zašpičatělá tobolka, asi 2,5 cm dlouhá. Pěstování je nenáročné, potřebuje proudící vzduch, vyšší vlhkost je možné zajišťovat rosením. Teplota v zimě nemá klesnout pod 15 °C. Rozmnožuje se semeny nebo drobnými dceřinými růžicemi v paždí listů odkvetlých odumírajících rostlin.

***Mammillaria microhelia* Werderm. 1930**

Mezi prvními kaktusy, které jsem pěstoval, byla i nenáročná kytička pocházející z Mexika – *Mammillaria microhelia*. Stonek asi 10 cm (až 15 cm) vysoký, 4 cm široký. Později rostlina tvoří trsy. Květy široce nálevkovité až zvonkovité, asi 1,5 cm široké i dlouhé květy vyrůstají poblíž vrcholu. Okvětní lístky mají žlutozelenou barvu. Pěstování je snadné, snáší plné slunce a chladné zimování.

***Mammillaria goldii* Glass & R. A. Foster 1968, Nacozari, Sonora**

Další mamilárie z Mexika je miniaturní rostlinka s velkými květy *Mammillaria goldii*, kterou objevil mexický geolog Dudley B. Gold, po němž byla popsána. Patří do okruhu příbuzných druhů *M. saboae*, *M. haudeana* nebo *M. rozekii*. Stonek *Mammillaria goldii* je jednotlivý až trsovitý, jednotlivé hlavy asi 30 mm široké a dlouhé, kořeny řepovité, světlé barvy; bradavky kuželovité asi 2 - 3 mm dlouhé, axily holé, areoly kruhovitěho tvaru. Okrajové trny v počtu 35 - 40, rozložené paprskovitě v areole, dlouhé 2 - 3 mm, tenké a nepíchavé, sklovitě průsvitné, bělavé, u báze žlutavé. Středové trny chybějí. Květy asi 35 mm dlouhé a široké, nálevkovitého tvaru s dlouhou trubkou; okvětní lístky kopinaté, špičaté, až 3,5 mm široké, karmínově růžové barvy. Blizna bílá, nitky tyčinek bílé. Plod kulovitěho tvaru, asi 3 mm velký, i po dozrání zůstává uložen v axile, oplodí tenké, blanité, rozpadavé, nazelenalé barvy. Semena vejcovitého tvaru 1,5 x 1,1 mm velká, testa černá, jamkovaná. Pravokořenné rostliny vyžadují minerální substrát, opatrnou zálivku a slunné umístění.

***Pediocactus knowltonii* L. D. Benson 1960, San Juan County, USA**

Zcela mrazuvzdorná miniaturní, jejichž výskyt je v USA (Colorado, New Mexico). Stonek jednotlivý později odnožující, kulovitý, 7 - 35 mm vysoký, 10 - 30 mm široký. Bradavky 2 - 4 mm dlouhé, 1 - 2 mm v průměru. Trny husté, ale nezakrývají tělo. Centrální trn chybí. Radiální trny 18 - 26, 1 - 1,5 mm dlouhé, žlutohnědé, růžové nebo bílé až šedivé, rozprostřené, zakřivené. Květy 10 - 35 mm dlouhé, 10 - 25 mm v průměru. Vnitřní okvětní lístky růžové, obkopinaté, vnější okvětní lístky růžové s hnědavě růžovým středním proužkem. Tyčinky žluté, blizna nazelenalá. Plod zelený, lehce načervenalý, v době zralosti suchý, bez šupin, kyjovitý. Semena černá, papilózní, 1,5 mm dlouhá a 1 - 1,2 mm široká.

Když kvetou neobesseye

Neobesseye jsou velmi vděčné, nenáročné kaktusy. Je to jeden z druhů, který je stoprocentně zimovzdorný. Pojďme se podívat na některé jejich lokality.

Neobesseya missouriensis, Garfield Co., Mt.

Květen je období, kdy v mém otevřeném skleníku kvetou nebesseye. Tím, že skleník nemá zasklené boční stěny a stále v něm proudí chladný vzduch, vykvétají rostliny o něco později, než kdyby byl skleník uzavřený a bylo by tam příjemné teplo. My starší pěstitelé jsme zvyklí na název, který zavedli Britton a Rose: *The Cactaceae* Vol. 4: Pl 11, Fig. 4, 1923 - *Neobesseya*. Mladší pěstitelé uvádí rostliny např. pod rodem *Coryphantha*, *Escobaria* ap. *Neobesseya missouriensis* prošla mnoha rody, v současné době je uváděná jako *Escobaria missouriensis*. Názvy rodů se měnily už od prvního nálezu, tak se podíváme na některá synonyma:

Acharagma, *Cactus*, *Cereus*, *Cochiseia*, *Coryphantha*, *Echinocactus*, *Echinocereus*, *Escobaria*, *Escobesseya*, *Escocoryphantha*, *Fobea*, *Gymnocactus*, *Mammillaria*, *Neobesseya*, *Neolloydia*, *Neomammillaria*, *Ortegocactus*, *Thelocactus*, *Turbinicarpus*

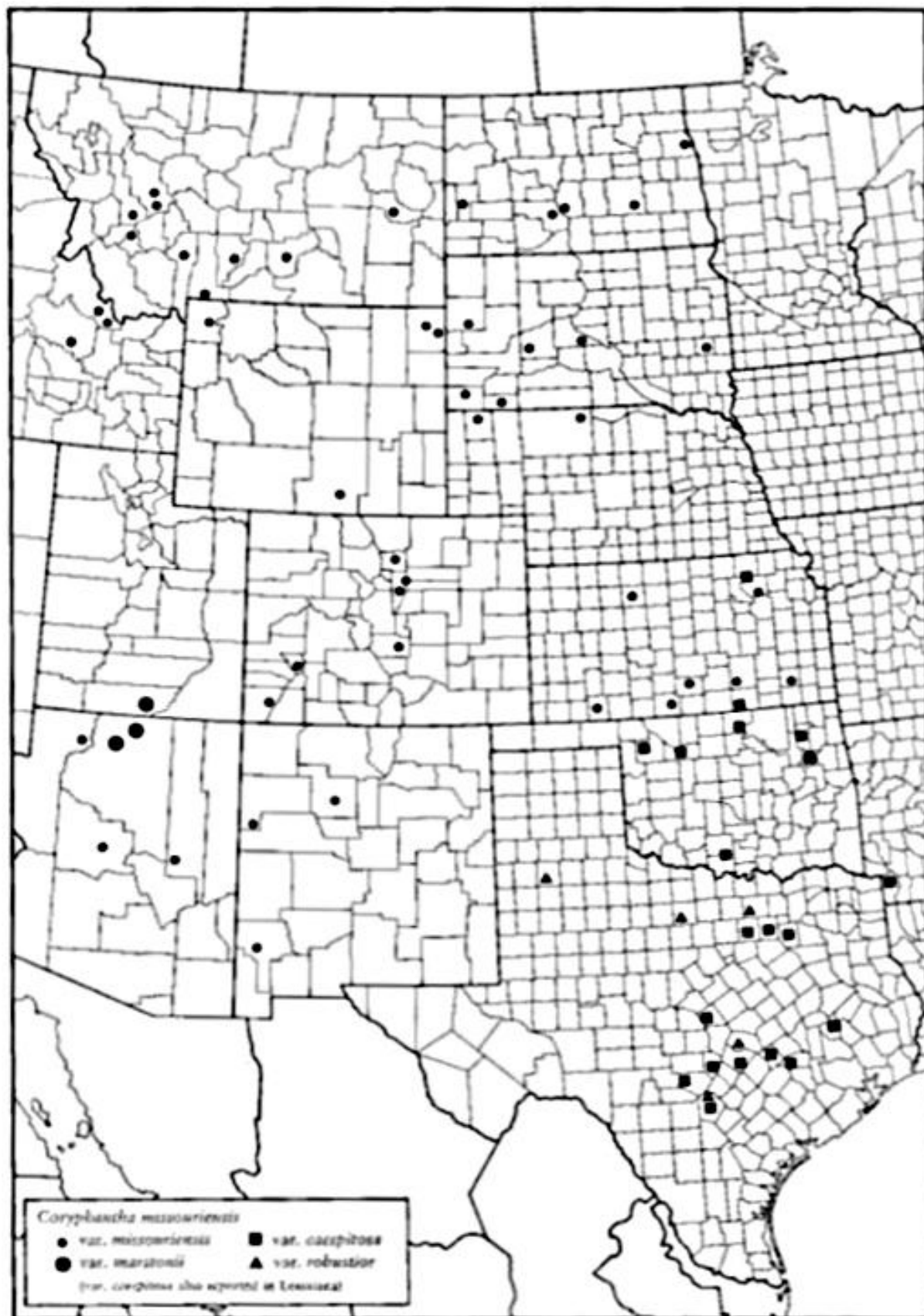

Neobesseya missouriensis, Navajo Desert, FH 1000
Neobesseya missouriensis, Hot Springs, Cluster Co. Dakota, DJF 1669

Neobesseya missouriensis, Yellowstone
Neobesseya missouriensis, Plombroke Co., Colorado

Mapka USA, kde je znázorněn výskyt *Neobesseya missouriensis* a jeho variet (obr. od Bensona 857, 1982). Benson uváděl *missouriensis* pod rodem *Coryphantha*, dnes je uváděn pod rodem *Escobaria*.

Výskyt a rozšíření se nachází v USA (Idaho až severní Dakota, jižní Dakota, Minesota, Montana, Nebraska, východní Colorado, Kansas, Texas, severní Arizona a západ Nového Mexika), na planinách a pahorcích, na okrajích pouští a v travinách mezi vápencovou drtí, ve výškách 375 až 2000 m. n. m.

Rostlina byla poprvé popsána jako *Cactus mammillaris* v roce 1818 Nuttalem. V roce 1825 ji Sweet popsal jako *Mammillaria missouriensis*. Britton a Rose ji zařadili do jimi vytvořeného rodu *Neobesseya*, který dostal pojmenování na památku dr. Charlese Edwina Besseya, profesora university v Nebrasce. Do rodu *Escobaria* ji v roce 1978 zařadil D. R. Hunt.

Escobaria missouriensis je v současné době členěna do čtyř - pěti variet či poddruhů s malou taxonomickou hodnotou; členění spíše odpovídá zeměpisnému výskytu jednotlivých variet, poddruhů. Toto se projevuje při dlouhodobé kultivaci. Z původních nalezištních forem se časem stávají uniformní rostliny, které se od sebe jen obtížně rozeznávají.

Neobesseya sp. JZ Sierra Nacimiento, 5 km Z od San Ysidro, 1800 m
Neobesseya sp. AVF – Kozelský

Neobesseya missouriensis, 561/89
Neobesseya wissmannii

Neobesseya missouriensis ssp. *marstonii*, Mesa Co., HWY 141
Neobesseya missouriensis v. *similis*

***Escobaria missouriensis* subsp. *missouriensis* (Sweet) D. R. Hunt, 1978.**

Syn.:

Cactus mammillaris Nuttall, 1818; non Linné 1753 (jméno je nelegitimní, pozdní hononymum)

Mammillaria missouriensis Sweet, 1827

Cactus missouriensis (Sweet) Kuntze, 1891

Coryphantha missouriensis (Sweet) Britton et Rose, 1913

Neobesseya missouriensis (Sweet) Britton et Rose, 1923

Mammillaria nuttallii Engelm., 1849

Mammillaria nuttallii var. *borealis* Engelm., 1856

Mammillaria missouriensis var. *nuttallii* (Engelm.) Schelle, 1907

Neobesseya nuttallii (Engelm.) Borg, 1937

Mammillaria notesteinii Britton, 1891

Neobesseya notesteinii (Britton) Britton et Rose, 1923

Coryphantha notesteinii (Britton) Clover, Marshall et Pointdexter, 1942

Stonek je kulovitý, jednotlivý až trsovitý, tmavě zelený či modrozelený, 25 - 50 mm dlouhý, 38 - 50 mm široký, kořen kůlovitě řepový až 50 mm dlouhý, bradavky protažené, 6 - 15 mm dlouhé, areoly 1,5 - 2 mm dlouhé ve vzdálenosti 6 mm. Okrajové trny 6 - 20, značně husté, částečně kryjí tělo, zprvu bílé, později tmavě šedé či žluté, někdy i s tmavší špicí, přímé, štíhlé, 10 - 20 mm dlouhé, středové trny 0 - 1, často chybí. Květ 15 - 25 (35) mm velký, žlutozelený až růžový s krémovým středním proužkem, vnější okvětní lístky brvnaté, žluté až téměř bílé se zelenou středovou žilkou, vnitřní okvětní lístky špičaté zelenožluté, nitky tyčinek žluté nebo zelené, prašník žlutý, čnělka zelená; blizna světle zelená. Plod červený, téměř kulovitý, až 10 mm v průměru. Semena černá, 1,5 - 2,5 mm velká, pokrytá hrbolky.

Ve skupině *Escobaria missouriensis* se nachází např. formy: *marstonii*, *robustior*, *navajoensis* apod.

Rostliny jsou z hlediska pěstování málo náročné, severní formy jsou v našich podmínkách zimovzdorné a s úspěchem lze pěstovat ve volné kultuře po celý rok. Rostliny snášejí i polostín a kvetou již od velikosti 2 - 3 cm.

Politici v botanice

Emanuel Moravec (17.4.1893 - 5.5.1945)

V době koronaviru jsem se prohrabával starou literaturou a narazil jsem na jednu zajímavost. Za války se A. V. Frič věnoval šlechtění kaktusů i zeleniny, mezi nimi i sojou nebo rajčaty. V pražském Jubilejním sborníku 1922 - 1972 se píše, že A. V. Frič vyšlechtil hybridu rajčete, která byla hladká, veliká a vážila až půl kilogramu, které se říkalo „Ritsuschima“. Nebyl to žádný japonský výpěstek, ale jméno bylo uvedeno podle českého ministra Emanuela Moravce, který byl holohlavý a měl velké uši. Správný název zněl v češtině „Řiť s ušima“. Sám A. V. Frič svoji hybridu nazýval „Ministr Moravec“, ale v letáku odborného semenářství Agrosol v Dlážděné ulici byla hybrida uvedena jako „Ritsuschima“. Kdo to byl vlastně ministr Emanuel Moravec.

Nebudu zde rozebírat celý životopis, to si můžete najít na internetu, ale uvedu alespoň krátký přehled ze života tohoto českého politika. Emanuel Moravec (17.4.1893 - 5.5.1945) vystudoval průmyslovou školu, odmaturoval v roce 1912. Dne 28. července 1914 byl odveden do rakousko-uherské armády. Zúčastnil se bojů na srbské frontě a v Haliči. V roce 1915 Emanuel Moravec padl do ruského zajetí. Po zranění roku 1916, byl na vlastní žádost roku 1917 zařazen do československých legií. Prošel Sibiř do Vladivostoku a v roce 1920 se poprvé oženil. V letech 1923 - 1927 působil Emanuel Moravec na štábu zemského vojenského velitelství v Praze. Od roku 1931 Emanuel Moravec vyučoval na pražské Vysoké škole válečné. Po zřízení Protektorátu Čechy a Morava se stal aktivní a nadšený propagátor nacistické ideologie. V roce 1942 se stal členem protektorátní vlády ve funkci ministra školství a lidové osvěty. V květnu 1945 vypuklo Pražské povstání, když jel na schůzku s K. H. Frankem, autu došel benzín a Emanuel Moravec se zastřelil. Emanuel Moravec se stal symbolem kolaborantství s nacistickým okupačním režimem.

V současné době není žádný politik křišťálově čistý, každý si rád nějaké penízky odkloní, možná by byli rádi, kdyby po nich byly také popsány nějaké hybridy.

Welwitschia mirabilis Hook

Welwitschia je tak škaredá rostlina, až je krásná. Podobě jako u *Araucarie* jsou listy vlastně srostlé jehlice, jsou i listy *Welwitschie* srostlé jehlice, takže patří mezi jehličnany. Dlouhověká rostlina pocházející z třetihor, se dožívá několika století. Přesně nevíme kolik roků, jestli 500, 1000 nebo i více. Člověk s tím bude mít asi trochu problémy, neboť se může dožít maximálně kolem stovky. Na obrázcích vidíte pohled na jednu a tutéž rostlinu z pohledu více než 130 let. Prakticky zde není ve vzhledu rostliny žádný rozdíl.

Jak dlouho žije *Welwitschia mirabilis* na poušti v Namibii. Na obrázcích je pohled na stejnou krajinu v rozmezí 132 let. Obrázky stáhnuté z internetu.

Friedrich Welwitsch (1806 - 1872) našel a dovezl tuto rostlinu roku 1859 pro portugalskou vládu, ze svých výzkumných cest po jižní Angole. Hooker ji popsal podle objevitele.

Welwitsch studoval medicínu a botaniku ve Vídni, ačkoliv jeho otec si přál, aby studoval práva. Promoval v roce 1836 a působil jako lékař v Kraňsku a v Jemnici na Moravě. V roce 1839 opustil lékařskou profesi a ve službách württemberské botanické společnosti Unio Itineraria odcestoval do Portugalska. V Lisabonu učil botaniku, pracoval v botanických zahradách v Lisabonu a Coimbře a s podporou portugalské botanické společnosti prováděl botanický výzkum na Kanárských ostrovech, Madeiře, Azorských a Kapverdských ostrovech. V roce 1850 ho portugalská vláda pověřila vědeckou expedicí do západní Afriky, kde měl především získat informace o perspektivních užitkových rostlinách. V roce 1853 prováděl pro portugalskou vládu botanický výzkum v kolonii Angole. Po návratu pracoval v Natural history museum a Kew Gardens v Londýně, kde měl lepší pracovní podmínky. Katalogizoval své sbírky a publikoval. Popsal 48 nových druhů rostlin a 12 nových skupin rostlin.

Welwitsch publikoval již za pobytu ve Vídni *Beiträge zur kryptogamischen Flora Unterösterreichs* (1834). V Portugalsku později vydal *Genera phycarum Lusitanae* (1850) a *Notizen über die Bryologie von Portugal* (1872). Afrických cest se týkaly práce *Apontamentos Fito-geograficos sobre a Flora da provincia de Angola na africa equinocial* (1858), *Sinopse explicativa das amostras de madeiras e drogas medicinalis coligidos na provincia de Angola* (1862) a *Sertum Angolense* (1869, London).

Vlevo: rozšíření *Welwitschia mirabilis* je na poušti kolem západního pobřeží v jižní Angole a severozápadní Namibie. Vpravo: Friedrich Martin Josef Welwitsch (5. 2. 1806 - 20. 10. 1872), rakouský cestovatel a botanik.

Friedrich Welwitsch byl uznávaným botanikem, po kterém bylo pojmenováno mnoho druhů rostlin, např. *Welwitschia mirabilis*, *Celosia welwitschii*, *Asclepias welwitschii*, *Chrysanthemum welwitschii*, *Conyza welwitschii*, *Gerbera welwitschii*, *Ipomoea welwitschii*, *Rhus welwitschii*, *Anthericum welwitschii*, *Momordica welwitschii*, *Cyperus welwitschii*, *Gladiolus welwitschii*, *Mentha welwitschii*, *Genista welwitschii*, *Ficus welwitschii*, *Liparis welwitschii*, *Orchis welwitschii*.

Kaktusaření a další hobby - 4. část

Jelikož se letos kvůli koronaviru neuskuteční setkání kaktusářů Pobeskydí, připomeneme si alespoň, několika obrázky, jaké dostávali přednášející keramické dárečky. Keramika byla každým rokem jiná, takže přednášející, kteří prezentovali své obrázky z cest, měli možnost získat slušnou kolekci keramických plaket. Přednášející chtěli zvláště proto ukázat a hovořit o svých zážitcích z cest, aby tuto keramiku dostali. Keramika je krásná památka, zatímco peníze jsou pomíjivé. Podívejte se alespoň na některé originály z Pobeskydí.

Pro začínající kaktusáře - 2. část

Do čeho kaktusy sázíme. Za války a po ní moc možností nebylo, financí bylo málo, avšak kaktusáři si poradili. Začali sázet rostliny do použitých plechovek, kde udělali na dně díрку. Když jsem začínal s kaktusy, tak ještě několik starších pěstitelů mělo kaktusy v těchto plechovkách, které často natřeli barvou, aby rychle nezrezavěly. Další možností byly klasické kulaté vypalované květináče, do kterých se sadily např. pokojové rostliny. Pro kaktusáře byly vyráběny malé květináčky od 2 do 7 cm, ještě jich ve skleníku pár mám.

ukázka kulatých květináčků, které se mi podařilo sesbírat pod parapetem ve skleníku: vlevo staré vypalované květináče, uprostřed dole plastový květináček, použitý z různých salátů, ostraváčků apod., směrem nahoru jsou už novější typy plastových květináčků, používané v současné době.

ukázka čtyřhranných květináčků: vpravo nahoře jsou tzv. kroměřížské květináče, vedle zelený kontejner 8 x 8 cm, vlevo dole červené chrudimské typy, uprostřed současné květináče různé výšky a velikosti, dokonce druhý zleva vysoký kontejner, vhodný pro kaktusy s řepovitými kořeny

Ale v sedmdesátých letech nastal čas plastů. Zpočátku se vyráběly malé kulaté květináče o průměru asi 4 cm a více. Kaktusáři však chtěli mít květináčky čtyřhranné, aby bylo využito veškeré místo. Velikost byla od 4 do 10 cm a vyráběly se v Kroměříži. Dodnes jich používám, neboť jejich trvanlivost nepoškodí ani prudké sluneční záření. Později se začaly vyrábět tzv. Chrudimské květináčky, které se však brzy na slunci začaly rozpadat. Pro zajímavost uvádím, že byly k dostání i šestihranné květináče, takže v krabici to vypadalo jako včelí plásty. Dnes je výběr malých květináčů, ale i vyšších kontejnerů, často i odlehčených, značné množství, stačí si jen vybrat. V současné době je situace taková, že si jdete koupit nové květináče, ale ty původní se už nevyrábí a musíte koupit podobné, které jsou třeba o 3 mm menší, širší apod. Barva květináčů je pokaždé jiná, takže to ve sbírce vypadá jako na kolotoči. Je prostě jiná doba.

Naši jubilanti

Blíží se prázdniny a s nimi i kulatá výročí některých našich členů. Hned začátkem července oslaví 70 let náš dlouholetý člen, pan **Jaroslav Doubrava**. Svoji sbírku má po oknech a na balkoně. I zde se dá vytvořit krásná kolekce malých kvetoucích kaktusů. Jarda si vybírá kytičky, které brzy kvetou, třeba i opakovaně, aby z květů měl co největší radost. Původně sbírku kaktusů zdědil po tchánovi, který zemřel. Pak už si začal vybírat rostlinky, které se mu líbily a sbírku postupně rozšiřoval. Pravidelně se zúčastňuje našich schůzí a je neodmyslitelnou součástí při zajišťování služeb na našich výstavách kaktusů.

Jaroslav Doubrava na Mikulášské schůzi 2019, tak na zdraví

Lumír Bunček, vpravo s Horstem Havelkou diskutují o pěstování sukulentů

Zhruba o měsíc později, začátkem srpna, oslaví 60 let náš další dlouholetý člen, pan **Lumír Bunček**. Kaktusy pěstoval už jeho tatínek Evald, takže jablko nepadlo daleko od stromu. Lumír se kromě pěstování kaktusů, věnuje i sukulentům. V osmdesátých letech byla módní vlna pěstování sukulentů, zvláště kaudexních druhů či jihoafrických mesemb. Lumír Bunček se stává vynikajícím odborníkem v pěstování sukulentů, jeho znalosti a zkušenosti rád předává svým kamarádům. Zúčastňuje se pravidelně našich schůzek, výstav a dalších akcí.

Přejeme oběma oslavencům do dalších let hodně pěstitelských úspěchů a radostí se svými kytičkami. Do dalších let především hodně zdravíčka, štěstíčka a pohodičky.

Informace

- **7. 9. 2020** - konečně po dlouhé odmlce, proběhne v září naše schůzka s přednáškou.
- **5. 10. 2020** - schůzka s přednáškou
- **2. 11. 2020** - schůzka s přednáškou

- Klub kaktusářů Orlová pořádá ve dnech **19. - 21.6. 2020** v Domě dětí a mládeže Orlová Lutyně **výstavu kaktusů a sukulentů**. Pátek a sobota od 9 00 do 18 00 hod. V neděli od 9 00 do 17 00 hod.

- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17. hodin, ve **Stanici přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova 1881/10, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.
- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: lumir.kral@seznam.cz
- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: www.pavko.cz/kko nebo osobních stránkách Lumíra Krále: www.lumirkral.webnode.cz

Tři zmrzlí

Tři zmrzlí udeřili v plné síle. Ještě dne 11. 5. 2020 bylo na zahradě odpoledne 23 °C, což bylo na opalování. Mnoho kaktusů vykvetlo, takže bylo co fotit. Ovšem ráno 12. 5. 2020 přinesl **Pankrác** jen 2 °C a místy ve vyšších polohách dokonce sněžilo. Lysá Hora byla znovu pokryta vrstvou bílého sněhu. Pokles teplot o 20 °C, déšť, vítr a sníh, kvetení kaktusů moc nepřál, přes den teplota vystoupala jen na 13 °C. Druhý den **Servác** nebyl o moc lepší, po ránu opět 2 °C. Na zahrádce muselo být nad ránem ještě méně, neboť spoustu rostlin bylo namrzlých či docela zmrzlo. Přes den sluníčko občas svítilo, přehnal se malý mráček, až nakonec bylo celé odpoledne zataženo, stále chladno, jen 12 °C. A je tu **Bonifác**, celou noc pršelo a přes den opět velmi chladno. Pranostika se do mrtě vyplnila. Na tři zmrzlé se každým rokem ochladí, ale takový velký rozdíl je výjimečný. V televizi meteoroložka Honsová uvedla, že letos byl rozdíl teplot na tři zmrzlé podobný naposledy v roce 1978. Ani další den na **Žofii** se počasí nezměnilo, stále chladno a deštivo. Až další den se konečně začalo pomalu oteplovat.

Adresy autorů:

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

OBSAH – ČERVEN 2020

Z naší činnosti	82	Kaktusaření a další hobby - 4. část	91
Obrázky našich členů	82	Pro začínající kaktusáře - 2.	92
Když kvetou neobesseye	83	Naši jubilanti (Doubrava, Bunčec)	93
Politici v botanice (Emanuel Moravec)	88	Informace	95
<i>Welwitschia mirabilis</i> Hook.	88	Tři zmrzlí	95

OSTNÍK

zpravodaj pro potřeby členů Klubu

Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, červen 2020

Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava - Poruba, tel.: 605058070.

Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Mammillara microhelia

Mammillaria goldii, Nacoziari, Sonora

Pediocactus knowltonii, San Juan County, USA (všechny obrázky Lumír Král)